

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură

GHIDUL FERMIERULUI

PRIVIND

ECO-CONDIȚIONALITATEA (CONFORMITATEA ÎNCRUCIȘATĂ)

Versiunea 2.0

Martie 2012

PREFAȚĂ.....	3
Cap. I. Legislație privind acordarea sprijinului financiar pentru agricultori și respectarea ecocondiționalității	4
A. Legislație europeană	4
B. Legislație națională	4
Schemele și măsurile de sprijin pentru care trebuie respectate normele de ecocondiționalitate	7
A. Bunele condiții agricole și de mediu în România.....	9
GAEC 1 - Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit cu culturi de toamnă și/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puțin 20% din suprafața arabilă totală a fermei.	10
GAEC - 2 Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prășitoare, se efectuează de-a lungul curbilor de nivel.	11
GAEC 3 - Se mențin și se întrețin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007	11
GAEC 4 - Floarea soarelui nu se cultivă pe același amplasament mai mult de 2 ani consecutiv.	12
GAEC 5 - Nu este permisă arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil	12
GAEC 6 - Nu este permisă efectuarea lucrării de arat în condiții de umiditate excesivă a solului.	13
GAEC 7 – Întreținerea pajiștilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an, evidențiate în registrul activităților desfășurate pe pajiștile permanente, completat la zi, conform modelului aprobat de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură”.....	14
GAEC 8 - Nu este permisă arderea vegetației pajiștilor permanente.....	16
GAEC 9 - Nu este permisă tăierea arborilor solitari și/sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole.....	16
GAEC 10 - Evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole, inclusiv pe terenurile care nu sunt folosite în scopul producției.	17
GAEC 11 - Respectarea normelor legale privind utilizarea apei pentru irigații în agricultură.	18
GAEC 12 - Nu este permisă aplicarea îngrășămintelor de orice fel pe suprafețele de teren care se constituie în fâșii de protecție în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă este de 1 m pe terenurile situate în blocurile fizice cu panta medie de până la 12% și de 3 m pe terenurile situate în blocurile fizice cu panta medie mai mare de 12%”.....	19
B) Cerințele minime pentru utilizarea îngrășămintelor și pesticidelor.....	20
C. Cerințele legale în materie de gestionare (SMR).....	21
Menținerea suprafeței de pajiști permanente în România.....	32

PREFAȚĂ

Ghidul fermierului privind eco-condiționalitatea (conformitatea încrucișată) în România constituie o sinteză a aspectelor legate de eco-condiționalitate, punând accent pe necesitatea respectării acestor norme de către agricultori începând cu 01.01.2012.

Normele legale privind ecocondiționalitatea sunt prevăzute în legislația comunitară și națională, ce poate fi consultată pe site-ul Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură www.apia.org.ro, la secțiunea „Ecocondiționalitate”.

Cap. I. Legislație privind acordarea sprijinului financiar pentru agricultori și respectarea ecocondiționalității

A. Legislație europeană

- Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1122/2009 din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol, cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), cu modificările și completările ulterioare;
- Regulamentul CE nr. 65/2011 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală;
- Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului din 29 aprilie 2008 privind organizarea comună a pieței vitivinicole, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.493/1999, a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003, a Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 și a Regulamentului (CE) nr. 3/2008 și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2.392/86 și a Regulamentului (CE) nr. 1.493/1999, cu modificările și completările ulterioare, referitor la ecocondiționalitate.

B. Legislație națională

- Legea nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul MADR/MMP nr. 30/147/2010 al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului mediului și pădurilor pentru aprobarea bunelor condiții agricole și de mediu în România, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195 din 2005 privind protecția mediului;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr.125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultura începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere din agricultura, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr.138 din 20 aprilie 2004 a îmbunătățirilor funciare republicată în 2009, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea apelor nr.107 din 25 septembrie 1996, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul MMP nr. 662/2006 privind aprobarea Procedurii și a competențelor de emitere a avizelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice;
- Hotărârea Guvernului nr. 351/2005 privind aprobarea Programului de măsuri împotriva poluării cu substanțe chimice, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul MMGA/MAPDR nr. 344/708/2004 pentru aprobarea Normelor tehnice privind protecția mediului și în special a solurilor, când se utilizează nămolurile de epurare în agricultură, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul MMGA/MAPDR nr. 1182/1270/2005 privind aprobarea Codului de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole,
- Programul de acțiune pentru zonele vulnerabile la nitrați din surse agricole, aprobat prin Decizia nr. 21130/2010 a Comisiei Interministeriale pentru aplicarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole;
- Hotărârea Guvernului nr. 964/2000, privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole cu modificările și completările ulterioare;
- Acordul cadru de delegare pentru implementarea Măsurilor privind plățile compensatorii cuprinse în Axa II din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007 – 2013 (PNDR) încheiat între APDRP și APIA în 4.10.2007;
- Actul Adițional nr. 1 la Acordul Cadru de Delegare pentru implementarea măsurilor privind plățile compensatorii cuprinse în Axa 2 din Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007–2013 nr. P47/04.10.2007, încheiat în data de 27.08.2008 între Agenția de Plăți pentru Dezvoltare Rurală și Pescuit și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură;
- Protocolul de colaborare pentru implementarea schemelor de plăți naționale directe complementare în sectorul vegetal încheiat între APDRP și APIA și Actul adițional nr.1 la Protocolul de colaborare;
- Protocolul de colaborare APIA/GNM nr. 25/649 din 26.01.2012 privind verificarea respectării de către agricultori a cerințelor legale de gestionare (SMR) în domeniul mediului;

- Protocolul de colaborare APIA/ANSVSA privind verificarea respectării de către agricultori a cerințelor legale în materie de gestionare (SMR) referitoare la identificarea și înregistrarea animalelor;
- Protocolul de colaborare APIA/GNM/IGSU privind acțiunile de monitorizare a modului de respectare de către fermieri a bunelor condiții agricole și de mediu referitoare la arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil și la arderea pajiștilor permanente;
- Ordinul MADR nr. 37/2012 privind aprobarea formularului - tip de cerere unică de plată pe suprafață pentru anul 2012;
- Ordinul MADR nr. 246/2008 privind stabilirea modului de implementare a condițiilor specifice și a criteriilor de eligibilitate pentru aplicarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare în sectorul vegetal, pentru acordarea sprijinului aferent măsurilor de agromediu și zone defavorizate, cu modificările și completările ulterioare (Ordinul MADR 118/2009);
- Ordin MADR nr. 247/2008 privind aprobarea Normelor de aplicare a programelor de restructurare/reconversie a plantațiilor viticole, derulate cu sprijin comunitar pentru campaniile 2008/2009-2013/2014, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinului MAAP/MAP nr. 226/235 din 2003 pentru aprobarea strategiei privind organizarea activității de îmbunătățire și exploatare a pajiștilor la nivel național, pe termen mediu și lung, cu modificările și completările ulterioare (Ordinul MAAP/MAI nr. 541/210 din 2009);
- Programul Național de Dezvoltare Rurală 2007 – 2013;
- Hotărârea Guvernului nr. 1559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor;
- Ordinul MADR/MMP/ANSVSA nr. 187/2155/42 din 2011 pentru aprobarea cerințelor legale în materie de gestionare (SMR) privind mediul și identificarea și înregistrarea animalelor, în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pentru agricultori în România;
- Ordonanța Guvernului nr. 4/1995 privind fabricarea, comercializarea și utilizarea produselor de uz fitosanitar pentru combaterea bolilor, dăunătorilor și buruienilor în agricultură și silvicultură;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2010 privind identificarea și înregistrarea suinelor, ovinelor și caprinelor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2002 privind identificarea și înregistrarea bovinelor în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 25/2003, cu modificările și completările ulterioare,
- Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 40/2010 privind aprobarea Normei sanitare veterinare pentru implementarea procesului de identificare și înregistrare a suinelor, ovinelor, caprinelor și bovinelor, cu modificările și completările ulterioare.

Schemele și măsurile de sprijin pentru care trebuie respectate normele de ecocondiționalitate

Schemele și măsurile de sprijin pentru care se acordă plăți directe agricultorilor în anul 2012 sunt:

Pilonul I:

- *Schema de plată unică pe suprafață (SAPS).*
- *Plăți naționale directe complementare (PNDC):*
 - decuplate de producție - PNDC1 (cereale pentru boabe, culturi proteice, plante industriale, legume proaspete, pepeni, flori și plante ornamentale, plante de nutreț, loturi semincere, pășuni temporare, câpșuni, alte culturi pe teren arabil);
 - cuplate de producție – PNDC2 (în pentru fibră), PNDC3 (câneapă pentru fibră), PNDC4 (tutun), PNDC5 (hamei), PNDC6 (sfecla de zahăr).
- *Schema de plată separată pentru zahăr.*
- *Schema de sprijin pentru orez din zonele defavorizate altele decât zona montană.*
- *Sprijin pentru reconversia/restructurarea plantațiilor viticole și defrișarea plantațiilor viticole.*

Pilonul II:

- *Plăți compensatorii pentru măsurile de dezvoltare rurală:*
 - Măsura 211: Plăți compensatorii pentru zona montană defavorizată - ZMD*
 - Măsura 212: Plăți compensatorii pentru zonele defavorizate, altele decât zona montană:*
 - zone semnificativ defavorizate (ZSD) și
 - zone defavorizate de condiții naturale specifice (ZDS);
- *Plăți de agromediu - Măsura 214:*
 - pachetul 1 - Pajiști cu înaltă valoare naturală;
 - pachetul 2 - Practici agricole tradiționale;
 - pachetul 3 - Pajiști importante pentru păsări;
 - pachetul 4 - Culturi verzi;
 - pachetul 5 – Agricultură ecologică;
 - pachetul 6 – Pajiști importante pentru fluturi (Maculinea sp.);
 - pachetul 7 –Terenuri arabile importante ca zone de hrănire pentru gâsca cu gât roșu (Branta ruficollis).
- *Prima împădurire a terenurilor agricole - Măsura 221.*

Ecocondiționalitatea este un mecanism de legătură între acordarea plăților de sprijin din cadrul Pilonului I și a anumitor plăți din cadrul măsurilor de dezvoltare rurală (Pilonul al II-lea) și respectarea de către agricultori a unor norme obligatorii în domeniul mediului, al sănătății și al bunăstării animalelor pe întregul teren al fermei pentru care se solicită plata.

Conceptul de ecocondiționalitate (conformitate încrucișată), introdus inițial de Agenda 2000, a fost dezvoltat ulterior în cadrul reformei PAC (Politica Agricolă Comună) din 2003 pentru a contribui la dezvoltarea agriculturii durabile și pentru a transforma PAC într-o politică mai compatibilă cu așteptările generale ale societății.

Ecocondiționalitatea cuprinde Bunele Condiții Agricole și de Mediu - GAEC (din engl. Good Agricultural and Environmental Condition) și cerințele legale în materie de gestionare - SMR (din engl. Statutory Management Requirements), stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 73/2009 (articolele 5 și 6 și Anexele II și III), precum și cerințele minime privind utilizarea îngrășămintelor și a produselor de protecție a plantelor (în cazul Măsurii 214 - „Plăți de Agro-

mediu”), conform prevederilor art. 19, alin.1, din Regulamentul (CE) nr. 65/2011 și ale Regulamentului (CE) nr. 1122/2009 (art. 2, alin. 31).

Potrivit articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009, orice agricultor care solicită plăți directe trebuie să respecte cerințele legale în materie de gestionare și bunele condiții agricole și de mediu.

Bunele condiții agricole și de mediu, precum și cerințele legale în materie de gestionare sunt obligatorii pentru toți agricultorii din România care solicită plăți directe pe suprafață, plăți de agromediu, sprijin pentru zonele defavorizate, plăți pentru prima împădurire a terenurilor agricole, sprijin pentru reconversia/restructurarea plantațiilor viticole și defrișarea plantațiilor viticole, precum și alte forme de sprijin financiar din fonduri europene sau din bugetul național pentru care se aplică normele de ecocondiționalitate în conformitate cu reglementările în vigoare.

Pentru plățile de agromediu, pe lângă obligațiile amintite mai sus, constituie norme de ecocondiționalitate și cerințele minime privind utilizarea îngrășămintelor și a produselor de protecție a plantelor, ce trebuie respectate de către agricultor pe toată suprafața agricolă a exploatației.

Normele pe care trebuie să le respecte agricultorii în anul 2012 în cadrul ecocondiționalității sunt:

- a) Pentru schemele și măsurile de sprijin pe suprafață din cadrul **Pilonului I**:
 - Bunele condiții agricole și de mediu (GAEC);
 - Cerințele legale în materie de gestionare (SMR).
- b) Pentru schemele și măsurile de sprijin pe suprafață din cadrul **Pilonului II**, cuprinse în Axa 2 a Planului Național de Dezvoltare Rurală (PNDR):
 - **Pentru LFA (Zone defavorizate) - măsurile 211 și 212:**
 - Bunele condiții agricole și de mediu (GAEC);
 - Cerințele legale în materie de gestionare (SMR).
 - **Pentru măsura 214 - Agromediu:**
 - Bunele condiții agricole și de mediu (GAEC);
 - Cerințele legale în materie de gestionare (SMR);
 - Cerințele minime pentru utilizarea îngrășămintelor și pesticidelor.

Respectarea normelor de ecocondiționalitate (conformitate încrucișată) se verifică prin acțiunile de control desfășurate de APIA și ANSVSA (control administrativ și control pe teren).

Nerespectarea de către agricultori a normelor de ecocondiționalitate conduce la reducerea plăților sau excluderea de la plată, pe baza gravității, amplitudinii, persistenței, repetiției și caracterului intenționat al nerespectării obligațiilor, la una sau mai multe scheme de sprijin, pentru unul sau mai mulți ani (art. 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009) cu excepția cazurilor de forță majoră sau a circumstanțelor excepționale (art. 31 din Regulamentul CE nr. 73/2009):

- decesul agricultorului;
- incapacitatea profesională de lungă durată a agricultorului;

- o catastrofă naturală de proporții care afectează grav suprafețele agricole ale exploatației;
- distrugerea accidentală a clădirilor destinate creșterii animalelor, aflate pe exploatație;
- o epizootie care afectează parțial sau integral șeptelul agricultorului.

A. Bunele condiții agricole și de mediu în România

Ordinul MADR/MAP nr. 30/147 din 2010 privind bunele condiții agricole și de mediu în România, cu modificările și completările ulterioare, definește următoarele standarde GAEC ce trebuie respectate de fermieri în anul 2012:

I. Standarde pentru evitarea eroziunii solului:

GAEC 1. Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit cu culturi de toamnă și/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puțin 20% din suprafața arabilă totală a fermei.

GAEC 2. Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prășitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel.

GAEC 3. Se mențin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007.

II. Standarde pentru menținerea conținutului de materie organică în sol:

GAEC 4. Floarea soarelui nu se cultivă pe același amplasament mai mult de 2 ani consecutivi.

GAEC 5. Nu este permisă arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil.

III. Standarde pentru menținerea structurii solului

GAEC 6. Nu este permisă efectuarea lucrării de arat în condiții de umiditate excesivă a solului.

IV. Standarde pentru menținerea unui nivel minim de întreținere a terenurilor agricole:

GAEC 7. Întreținerea pajiștilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an, evidențiate în registrul activităților desfășurate pe pajiștile permanente, completat la zi, conform modelului aprobat de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură.

GAEC 8. Nu este permisă arderea vegetației pajiștilor permanente.

GAEC 9. Nu este permisă tăierea arborilor solitari și/sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole.

GAEC 10. Evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole, inclusiv pe terenurile care nu sunt folosite în scopul producției.

IV. Standarde pentru protejarea și gestionarea apelor:

GAEC 11. Respectarea normelor legale privind utilizarea apei pentru irigații în agricultură.

GAEC 12. Nu este permisă aplicarea îngrășămintelor de orice fel pe suprafețele de teren care se constituie în fâșii de protecție în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă este de 1 m pe terenurile situate în blocurile fizice cu panta medie de până la 12% și de 3 m pe terenurile situate în blocurile fizice cu panta medie mai mare de 12%”.

Pentru a înțelege mai bine rostul acestor cerințe, astfel ca agricultorii să le respecte, spre a nu fi sancționați la plată, prezentăm, mai jos, fiecare condiție GAEC în parte:

GAEC 1 - Pe timpul iernii, terenul arabil trebuie să fie acoperit cu culturi de toamnă și/sau să rămână nelucrat după recoltare pe cel puțin 20% din suprafața arabilă totală a fermei.

Obiectivul acestei condiții este reducerea eroziunii solului prin acoperirea minimă a terenului pe timpul iernii cu vegetație sau resturi vegetale.

Pentru a respecta această condiție, este necesar ca pe timpul iernii cel puțin 20% din suprafața totală a terenului arabil din cadrul fermei (nu fiecare parcelă în parte) să fie acoperit cu culturi de toamnă sau culturi perene. Suprafețele de teren arabil lăsate nearate peste iarnă vor fi luate în calculul procentului de suprafață acoperită de vegetație pe timpul iernii.

De asemenea, terenul arabil nelucrat, **întreținut în bune condiții agricole și de mediu**, poate fi considerat ca acoperit cu vegetație.

Culturi de toamnă: Grâu (*Triticum* sp.), **Triticale**, **secară** (*Secale* cereale), **orz** (*Hordeum* sp.), **ovăz** (*Avena sativa*), **mazăre** (*Pisum sativum*), **borceag de toamnă** - amestec format dintr-o leguminoasă anuală de toamnă (măzăriche - *Vicia* sp.) și o cereală de toamnă, **rapiță** (*Brassica* sp.).

Culturi perene: **lucernă** (*Medicago sativa*), **trifoi** (*Trifolium pratense*), **sparcetă** (*Onobrychis viciifolia*), **ghizdei** (*Lotus corniculatus*), **sulfină** (*Melilotus* sp.), **golomăț** (*Dactylis glomerata*), **firuță** (*Poa* sp.), **Raigras peren** (*Lolium perenne*), **Festuca** (*Festuca pratensis*).

Atenție! Dacă un agricultor a solicitat plăți pentru Pachetul 4 – Culturi verzi din cadrul Măsurii 214 - Plăți pentru agromediu pe o parte din suprafața de teren arabil a exploatației, acesta trebuie să asigure respectarea GAEC 1 pe o altă suprafață de teren arabil existentă în fermă. Nu va primi plată pe întreaga suprafață semănată cu P4 dacă nu va avea asigurată respectarea GAEC 1 pe o altă suprafață de teren arabil existentă în fermă. Prin urmare, Pachetul 4 se poate aplica pe maxim 80% din suprafața de teren arabil aparținând unei exploatații, diferența de 20% fiind suprafața pentru respectarea GAEC 1.

GAEC - 2 Lucrările solului pe terenul arabil cu panta mai mare de 12%, cultivat cu plante prășitoare, se efectuează de-a lungul curbelor de nivel.

Obiectivul acestei condiții este reducerea eroziunii solului pe terenul arabil cu pantă mai mare de 12%.

Pentru a respecta această cerință, toate lucrările solului, inclusiv semănatul culturilor prășitoare, pe parcelele situate în blocuri fizice cu panta medie mai mare de

12%, se execută pe curba de nivel și nu perpendicular pe aceasta (din deal în vale).

Lucrările solului cuprind: lucrarea de bază (aratul), lucrările de pregătire a patului germinativ (discuitul, grăpatul, lucrarea cu combinatorul), prășitul.

Plantele prășitoare se seamănă la 40-75 cm între rânduri. Combaterea buruienilor și afânarea solului se execută, de regulă, prin lucrări de prășit mecanic între rânduri și manual, pe rând.

Lista principalelor plante prășitoare

Cod cultură	Denumirea plantei	Cod cultură	Denumirea plantei
108	Porumb	210	Levănțică
109	Porumb zaharat	211	Mentă
110	Sorg	212	Anason
152	Fasole	215	Arahide
153	Linte	216	Mac
154	Bob	217	Ricin
155	Lupin	218	Susan
156	Năut	219	Șofrănel
201	Floarea soarelui	251, 252, 253, 254, 255	Cartof
203	Soia	301	Sfeclă de zahăr
208	Tutun	302	Sfeclă furajeră
209	Fenicul		

GAEC 3 - Se mențin și se întrețin terasele existente pe terenul agricol la data de 1 ianuarie 2007

Obiectivul acestei condiții este reducerea eroziunii solului pe terenurile amenajate cu terase.

Terasarea este utilizată, în general, pentru a face posibilă agricultura pe terenurile înclinate, unde panta și adâncimea stratului de sol nu permit cultivarea, determinând reducerea scurgerii și o mai bună reținere a apei în sol. Menținerea în stare bună a teraselor vechi previne eroziunea solului și asigură conservarea peisajelor tradiționale.

Agricultorii care utilizează teren agricol amenajat cu terase și solicită plăți în cadrul schemelor de sprijin pe suprafață sunt obligați să mențină și să întrețină aceste terase în bune condiții agricole și de mediu, chiar dacă nu mai sunt folosite pentru producție: taluzurile să fie înierbate, pe taluz și pe banchetă să nu se dezvolte vegetație nedorită.

De asemenea, trebuie distruse galeriile și scorburile făcute de rozătoare sau vulpi și preîntâpinată formarea de rigole, ogașe, ravene, torenți, toate acestea favorizând degradarea teraselor prin scurgerea apei din precipitații.

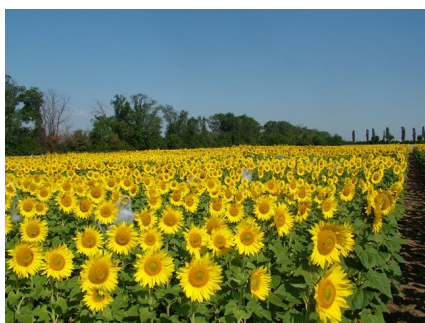
Dacă terasele au fost distruse ca urmare a unor alunecări de teren, ploi torențiale sau alte cazuri de forță majoră, agricultorul nu va fi sancționat dacă prezintă acte doveditoare în acest sens.

GAEC 4 - Floarea soarelui nu se cultivă pe același amplasament mai mult de 2 ani consecutiv.

Obiectivul acestei condiții este menținerea conținutului de materie organică în sol printr-o rotație corectă a culturilor în cadrul asolamentului.

Floarea soarelui nu trebuie cultivată pe același amplasament (parcelă, subparcelă) mai mult de 2 ani consecutiv, deoarece extrage din sol cantități mari de substanțe nutritive și favorizează proliferarea unor buruieni, boli și dăunători specifici.

În cazul transferului de exploatație, pentru a preveni încălcarea acestei condiții, noul utilizator trebuie ca la depunerea cererii de sprijin să solicite informații la APIA privind amplasarea culturii de floarea soarelui în ultimii doi ani.

În situația transferului total al exploatației, agricultorul care a preluat exploatația are obligația ca la data depunerii cererii de sprijin să solicite informații de la APIA privind declarațiile de suprafață depuse în ultimii doi ani de agricultorul de la care a preluat exploatația sau privind culturile găsite la controlul pe teren, dacă ferma a fost supusă controlului în ultimii 2 ani.

Împreună cu angajatul APIA, va verifica dacă parcelele pe care intenționează să cultive floarea soarelui în anul pentru care solicită sprijin au fost sau nu cultivate în ultimii doi ani cu aceeași plantă.

GAEC 5 - Nu este permisă arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil

Obiectivul acestei condiții este menținerea materiei organice în sol și prevenirea poluării atmosferei.

Agricultorul care utilizează teren arabil (inclusiv pajiști temporare) nu trebuie să ardă miriștile și/sau resturile vegetale rezultate după recoltarea culturilor (paie de cereale păioase, vreji de plante proteice sau de cartof, coceni de porumb, tulpini de floarea soarelui, rapiță, inclusiv iarba rămasă după cosirea pajiștilor temporare etc.).

Între Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA), Garda Națională de Mediu (GNM) și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU) a fost încheiat un Protocol de

colaborare al cărui scop este creșterea eficienței acțiunilor de control privind respectarea, de către fermierii care solicită plăți directe, a condițiilor GAEC referitoare la arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil și la arderea pajiștilor permanente.

Reprezentanții GNM și IGSU de la nivel județean vor transmite, în termen de 24 ore, prin e-mail sau prin SMS, reprezentanților APIA la nivel județean, o informare în care sunt trecute date referitoare la locul, momentul în care s-a produs arderea, culturile/miriștile/pajiștile afectate și, dacă este posibil, datele de identificare ale fermierului.

Identificarea exactă a fermierului se face de către reprezentantul APIA prin deplasarea în teren, localizarea parcelelor arse cu ajutorul GPS și căutarea în baza de date a APIA.

În cazul în care, în urma controlului pe teren, se constată că suprafețe ale exploatației au fost arse, focul fiind provocat de o cauză necunoscută, pentru a nu fi penalizat, agricultorul trebuie să prezinte o copie după sesizarea depusă și înregistrată la poliție sau la inspectoratul județean pentru situații de urgență privind producerea acestui fapt.

GAEC 6 - Nu este permisă efectuarea lucrării de arat în condiții de umiditate excesivă a solului.

Obiectivul principal al acestei condiții este menținerea și îmbunătățirea structurii solului.

Lucrarea de arat, efectuată în condiții de umiditate excesivă a solului, conduce la obținerea unor brazde sub formă de fâșii (curele), deteriorarea structurii solului, tasare, reducerea permeabilității acestuia, respectiv la bălțiri pe teren, iar ulterior, după uscarea solului, la formarea de bulgări.

După o perioadă îndelungată de ploi abundente, este interzis să se efectueze lucrarea de arat, indiferent de perioada anului.

Condițiile optime de aerare și umiditate a solului pentru creșterea și dezvoltarea plantelor sunt asigurate dacă apa ocupă până la 70 - 80 % din spațiul lacunar (capacitatea de câmp pentru apă), peste aceste limite se manifestă excesul de umiditate.

Cu cât solul este mai argilos, mai tasat și aportul pluvial este mai mare și mai frecvent, cu atât surplusul de apă se menține timp mai îndelungat în profilul solului.

Este recomandat ca arătura să se facă la umiditate optimă, care să asigure o aderență minimă a solului la organele active ale plugului.

GAEC 7 – Întreținerea pajiștilor permanente prin asigurarea unui nivel minim de pășunat de 0,3 UVM/ha și/sau prin cosirea lor cel puțin o dată pe an, evidențiate în registrul activităților desfășurate pe pajiștile permanente, completat la zi, conform modelului aprobat de Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură”.

Obiectivul acestei condiții este evitarea deteriorării pajiștilor permanente printr-o întreținere și o exploatare rațională.

Agricultorii trebuie să asigure o încărcătură minimă de animale la unitatea de suprafață de 0,3 UVM/ha.

Unitatea Vită Mare (UVM) reprezintă încărcătura sau numărul de animale ce revin la un hectar de pășune, care se calculează conform tabelului de mai jos:

Tabel de conversie a animalelor în „Unitate Vită Mare (UVM)”

Tauri, vaci și alte bovine de mai mult de doi ani, ecvidee de mai mult de șase luni	1,0 UVM
Bovine între șase luni și doi ani	0,6 UVM
Bovine de mai puțin de șase luni	0,4 UVM
Ovine	0,15 UVM
Caprine	0,15 UVM
Scroafe reproducătoare > 50 kg	0,5 UVM
Alte porcine	0,3 UVM

Pentru a calcula încărcătura de animale necesare pe hectar se va proceda astfel:
se înmulțește numărul de animale care pășunează cu coeficientul prezentat în tabelul de mai sus,
iar produsul se împarte la numărul de hectare utilizate pentru pășunat.

APIA – Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură
GHID PRIVIND RESPECTAREA ECO-CONDIȚIONALITĂȚII
(CONFORMITĂȚII ÎNCRUCIȘATE)

Versiunea 2.0

Executarea lucrărilor de întreținere se referă la: distrugerea mușuroaielor, curățarea de pietre, cioate, mărăcini, resturi vegetale uscate, distrugerea vegetației nedorite, inclusiv a vegetației arbustifere nevaloroase, înlăturarea excesului de apă etc.

Agricultorii vor ține evidența pășunatului și a cositului într-un registru, după modelul de mai jos, ce va fi prezentat inspectorului, la controlul pe teren:

Registru de evidență a activităților desfășurate pe pajiștile permanente

Informații privind pășunatul:

Nr. bloc fizic	Nr. parcelei cu categoria de folosință pajiște permanentă	Suprafața (ha)	Specia și categoria de animale	Nr. de animale care au pășunat	Data ieșirii la pășunat	Nr. de zile de pășunat

Informații privind cositul:

Nr. bloc fizic	Nr. parcelei cu categoria de folosință pajiște permanentă	Suprafața (ha)	Data începerii cositului	Suprafața cosită (ha)

Informații privind lucrările de întreținere a pajiștilor:

Nr. bloc fizic	Nr. parcelei cu categ. de fol. pajiște permanentă	Supr. parcelei (ha)	Lucrarea de întreținere executată									
			Combaterea buruienilor și a vegetației lemnoase		Strângerea cioatelor și a pietrelor		Nivelarea mușuroaielor		Grăpatul pajiștilor		Supraînsământarea și regenerarea pajiștilor	
			data	supraf. ha	data	supraf. ha	data	supraf. ha	data	supraf. ha	data	supraf. ha

Legat de întreținerea și exploatarea rațională a pajiștilor, agricultorii trebuie să mai respecte următoarele:

- primăvara, să nu înceapă pășunatul când solul este încă umed, pentru că acesta se bătătorește și se pot forma gropi și mușuroaie, se distruge vegetația, iar pe terenurile în pantă se produce eroziunea solului;
- pășunile inundate nu vor fi pășunate mai devreme de 2 săptămâni de la retragerea apelor;
- pajiștile care nu sunt pășunate în cursul unui an calendaristic se cosesc cel puțin o dată pe an;
- masa vegetală cosită trebuie adunată în maxim 2 săptămâni de la efectuarea cositului;
- toamna, pășunatul să înceteze cu aproximativ 25 – 30 de zile înainte de venirea înghețurilor permanente prognozate.

Este interzis aratul sau discuitul pajiștilor permanente.

GAEC 8 - Nu este permisă arderea vegetației pajiștilor permanente

Obiectivul acestei condiții este menținerea unui nivel minim de întreținere a solului prin protejarea pajiștilor permanente. Vegetația ierboasă sau lemnoasă de pe pajiștile permanente nu trebuie arsă întrucât se distruge materia organică și se poluează atmosfera.

Între Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA), Garda Națională de Mediu (GNM) și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (IGSU) a fost încheiat un Protocol de colaborare al cărui scop este creșterea eficienței acțiunilor de control privind respectarea, de către fermierii care solicită plăți directe, a condițiilor GAEC referitoare la arderea miriștilor și a resturilor vegetale pe terenul arabil și la arderea pajiștilor permanente.

Reprezentanții GNM și IGSU de la nivel județean vor transmite, în termen de 24 ore, prin e-mail sau prin SMS, reprezentanților APIA la nivel județean, o informare în care sunt trecute date referitoare la locul, momentul în care s-a produs arderea, culturile/miriștile/pajiștile afectate și, dacă este posibil, datele de identificare ale fermierului.

Identificarea exactă a fermierului se face de către reprezentantul APIA prin deplasarea în teren, localizarea parcelelor arse cu ajutorul GPS și căutarea în baza de date a APIA.

În cazul în care, în urma controlului, se constată că suprafețe ale fermei ocupate cu pajiști permanente au fost arse, focul fiind provocat de o cauză necunoscută, pentru a nu fi penalizat, agricultorul trebuie să prezinte o copie după sesizarea depusă și înregistrată la poliție sau la inspectoratul județean pentru situații de urgență privind producerea acestui fapt.

GAEC 9 - Nu este permisă tăierea arborilor solitari și/sau a grupurilor de arbori de pe terenurile agricole.

Obiectivul acestei condiții este menținerea unui nivel minim de întreținere a habitatelor, prin păstrarea caracteristicilor peisajului agricol.

În datele de referință din LPIS sunt disponibile informații privind prezența arborilor solitari și a grupurilor de arbori pe terenurile agricole.

Verificarea conformității cu GAEC 9 se realizează prin compararea situației din ortofotoplanurile sau ortofotogramele din anii anteriori, începând cu anul de referință 2007 cu situația de la fața locului.

Prin urmare, dacă pe teritoriul exploatației există arbori izolați sau grupuri de arbori, aceștia nu trebuie tăiați fără aprobare de la ocolul silvic pe raza căruia se află exploatația. Arborii și grupurile de arbori constituie elemente de peisaj, care trebuie menținute.

Dacă arborii au fost distruși în urma unor fenomene naturale (furtuni, trăsnet, alunecări de teren), agricultorul va înștiința în scris centrul județean/local APIA cu privire la acest fapt, în

termen de 10 zile lucrătoare de la data producerii, prezentând acte doveditoare de constatare de la primărie sau Centrul agricol/DADR (o copie a procesului verbal de constatare, adeverință sau orice alt act doveditor eliberat de instituțiile abilitate prin lege).

Dacă zona în care se află exploatarea a fost declarată zonă calamitată printr-un act normativ național, fermierul nu trebuie să prezinte la APIA nici un act doveditor și se înregistrează caz de forță majoră.

Dacă arborii au fost tăiați din motive întemeiate (bolnavi, uscați), fermierul va prezenta la APIA o copie a autorizației de exploatare (tăiere) eliberată de Ocolul silvic de stat sau privat pe raza căruia se află exploatarea.

GAEC 10 - Evitarea instalării vegetației nedorite pe terenurile agricole, inclusiv pe terenurile care nu sunt folosite în scopul producției.

Obiectivul acestei condiții este menținerea unui nivel minim de întreținere a terenurilor agricole (indiferent de categoria de folosință, inclusiv terenurile care nu mai sunt exploatate pentru

producție) prin evitarea instalării vegetației nedorite. În contextul acestei condiții, *vegetația nedorită* este reprezentată de unele specii de plante erbacee sau lemnoase, anuale sau perene, care invadează în mod spontan terenurile agricole, diminuând capacitatea de producție a culturilor agricole. Tot în această categorie intră și unele specii vegetale de pe pajiști, fără valoare furajeră sau toxice pentru animale.

Vegetația nedorită nu trebuie să domine cultura într-o proporție mai mare de 30% din suprafața acesteia, indiferent de categoria de folosință a terenului (Teren arabil, Pajiști permanente, Culturi permanente, Vii). Pentru plantațiile viticole situate pe terase, procentul de 30% se aplică atât pentru spațiul cultivat cu viță de vie, cât și pentru suprafața taluzului.

Tot „vegetație nedorită” se consideră și alte plante de cultură care se dezvoltă în culturile declarate în cererea de plată (de ex: samulastra de rapita în cultura de cereale de toamna, floarea soarelui care a fost intoarsa si a rasarit in cultura de porumb, semanata ulterior in locul florii soarelui).

Nu se consideră “vegetație nedorită” culturile intercalate (fasole sau dovleac, semănate în cultura de porumb, rândurile de porumb semănate cu rol de protecție în culturile de pepeni, cartof sau diferite plante furajere semănate printre pomii din livezi), precum și culturile ascunse (trifoiul sau lucernă, semănate în culturile de cereale: orz, orzoaică, ovăz).

Principalele specii de buruieni care alcătuiesc vegetația nedorită pe terenul arabil sunt:

- buruieni anuale:

- macul roșu	- muștar de câmp	- cornac, scaietele popii
- mușetelul nemirositor	- pungulița	- dracila, holera
- albăstrița	- loboda porcească	- ciulin
- nemțișorul de câmp	- teișorul, floarea pâinii	- scaiul dracului, rostogol
- hrișca urcătoare	- zămoșița	- mohor
- turița	- zârna	- odos
- rocoina	- susaiul	- steregoaie
- buruieni perene (multianuale):

- măcriș	- alior, laptele câinelui
- pălămidă	- brusture, lipan
- volbură	- coada calului
- sângele voinicului	- costrei, bălur
- cucuta	- pirul târător
- feriga de câmp, țolul lupului	- pirul gros
- trestia	- papura
- buruieni parazite:
 - torțelul
 - lupoia.

Principalele specii de buruieni care alcătuiesc vegetația nedorită pe pajiști sunt:

Arctium lappa (brusture, lipan), *Carduus nutans* (scaiete, ciulin), *Conium maculatum* (cucută), *Eryngium campestre* (scaiul dracului, rostogol), *Euphorbia cyparissias* (alior, laptele câinelui), *Pteridium aquilinum* (feriga de câmp, țolul lupului), *Rumex acetosella* (măcrișul mărunț, măcrișul iepurelui), *Veratrum album* (stirigoaie, steregoaie), *Xanthium spinosum* (dracilă, holéră, scai tătareșc), *Xanthium strumarium* (cornac, cornuți, scaietele popii).

Descrierea acestor plante este prezentată în „Lista principalelor specii de buruieni care alcătuiesc vegetația nedorită pe terenul arabil” – Anexa 1 și „Lista principalelor specii de buruieni care alcătuiesc vegetația nedorită pe pajiști” – Anexa 2, ce pot fi consultate pe site-ul APIA: www.apia.org.ro, la secțiunea „Ecocondiționalitate”.

Vegetația nedorită poate fi reprezentată și de alte specii, care diferă în funcție de specificul zonei.

GAEC 11 - Respectarea normelor legale privind utilizarea apei pentru irigații în agricultură.

Obiectivul acestei condiții îl constituie protejarea apelor și gestionarea utilizării apei.

Protejarea resurselor de apă de suprafață și subterană împotriva epuizării și degradării este o necesitate, ca urmare a încălzirii globale și a creșterii consumului de apă, impunându-se economisirea și utilizarea eficientă a acestora.

În acest sens, toți agricultorii care folosesc apă pentru irigații în agricultură vor trebui să respecte legislația în vigoare privind regimul de folosire a resurselor de apă, indiferent de forma de proprietate.

Pentru aceasta, vor solicita de la organele abilitate prin lege, o dovadă din care să reiasă că au contract de livrare a apei pentru irigații cu deținătorul infrastructurii de irigații, iar acesta la rândul său are contract cu furnizorul de apă care i-a eliberat o autorizație de gospodărire a apelor.

Autorizația de gospodărire a apelor se emite pentru perioada de funcționare sau exploatare a amenajării de irigații cu apă de suprafață sau subterană.

Agricultorii care au teren în amenajări de irigații administrate de Administrația Națională a Îmbunătățirilor Funciare (ANIF) vor solicita autorizația de gospodărire a apelor de la ANIF.

Cei care au suprafețe pe teritoriul organizațiilor utilizatorilor de apă pentru irigații sau al federațiilor de organizații de utilizatori de apă pentru irigații trebuie să prezinte dovada că sunt membri ai organizației sau federației respective și că organizația sau federația respectivă are contract cu furnizorul de apă.

Cei care nu sunt membri ai unei organizații sau federații vor face dovada că au teren pe teritoriul acestora și au contract de furnizare a apei cu respectiva organizație sau federație, care la rândul său, are contract cu furnizorul de apă.

Agricultorii care au suprafețe de teren pe care aplică udări cu apă din foraje (puțuri), vor solicita de la autoritatea competentă o autorizație de folosință a apei pentru irigații și o dovadă că au contract cu furnizorul de apă. Această autorizație se solicită în funcție de debitul de apă folosit, de la Direcția Teritorială a Apelor (pentru foraje al căror debit este mai mare de 10 l/s) sau de la Sistemul teritorial de Gospodărire a Apelor (pentru foraje al căror debit este mai mic de 10 l/s).

Apa pentru irigații în agricultură poate fi din ape curgătoare, lacuri naturale sau de acumulare și din apa freatică.

Apele de suprafață sau subterane pot fi folosite liber, cu respectarea normelor sanitare și de protecție a calității apelor, pentru băut, adăpat, udat, spălat, îmbăiat și alte trebuințe gospodărești, dacă pentru aceasta nu se folosesc instalații sau se folosesc instalații de capacitate mică, de până la 0,2 litri/secundă, destinate exclusiv satisfacerii necesităților gospodăriei proprii.

GAEC 12 - Nu este permisă aplicarea îngrășămintelor de orice fel pe suprafețele de teren care se constituie în fâșii de protecție în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă este de 1 m pe terenurile situate în blocurile fizice cu panta medie de până la 12% și de 3 m pe terenurile situate în blocurile fizice cu panta medie mai mare de 12%.

Obiectivul acestei condiții este protejarea apelor de suprafață împotriva poluării și a formării de șiroaie.

Prin ape de suprafață se înțelege: râuri, pâraie, lacuri, canale de irigare sau de drenaj, șanțuri de scurgere a apei.

Agricultorii care utilizează teren agricol sunt obligați să înființeze fâșii de protecție în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă este de 1 m pe terenurile situate în blocurile fizice cu panta medie de până la 12% și de 3 m pe terenurile situate în blocurile fizice cu panta medie mai mare de 12%.

Fâșiile de protecție sunt suprafețe de teren înierbate, împădurite sau cultivate cu plante graminee sau leguminoase perene, situate în vecinătatea apelor de suprafață sau a captărilor de apă potabilă, pe care este interzisă utilizarea pesticidelor și a fertilizanților.

Întreținerea fîșiilor este necesară pentru a asigura reținerea acestor materii și pentru a limita creșterea excesivă a vegetației, care poate afecta culturile învecinate.

Aplicabilitatea condițiilor GAEC pe categorii de folosință a terenului și cultură

Pentru a facilita aplicarea bunelor condiții agricole și de mediu, prezentăm mai jos condițiile GAEC ce trebuie respectate de agricultori, în funcție de categoria de folosință a terenului și de cultură.

Nr. crt.	Categ. de folosință a terenului	Cultura	GAEC-ul care se aplică
1	ARABIL	cereale pt. boabe, leguminoase pt. boabe, plante industriale, tuberculifere, rădăcinoase, legume proaspete, pepeni, flori și plante ornamentale, pajiști temporare	GAEC 1, GAEC 2 (arabil în BF cu panta $\geq 12\%$), GAEC 3, GAEC 4 GAEC 5, GAEC 6 GAEC 9, GAEC 10 GAEC 11 și GAEC 12
2	PAJISTI PERMANENTE	pășuni naturale fânețe naturale	GAEC 3, GAEC 7, GAEC 8, GAEC 9, GAEC 10 și GAEC 11
3	CULTURI PERMANENTE	pomi fructiferi, castani, nuci, aluni și alte specii înrudite, hamei arbuști fructiferi, pepiniere pomicole, forestiere, alte pepiniere, terenuri în pregătire pentru livezi, vii, altele.	GAEC 3, GAEC 9, GAEC 10, GAEC 11 și GAEC 12
4	VII	vii pe rod cu struguri pt. vin, masă vii tinere neintrate pe rod, pepiniere viticole.	GAEC 3, GAEC 9, GAEC 10, GAEC 11 și GAEC 12
5.	GRĂDINI FAMILIALE	orice cultură	Se aplică condițiile GAEC corespunzătoare categoriei de folosință din care face parte cultura

B) Cerințele minime pentru utilizarea îngrășămintelor și pesticidelor

Agricultorii care au angajamente de agro-mediu trebuie să respecte pe toată suprafața exploatației Cerințele minime pentru utilizarea îngrășămintelor și pesticidelor, prevăzute de art. 19 din Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 și Anexa 4 B1 - Plăți de agromediu din **Planul Național de Dezvoltare Rurală 2007-2013**, după cum urmează:

1. Este permisă utilizarea numai a acelor produse de protecție a plantelor care au fost autorizate pentru vânzare și numai în conformitate cu instrucțiunile de utilizare.
2. Persoanele care folosesc produsele de protecție a plantelor trebuie să fie calificate (să aibă o atestare profesională).
3. Persoanele care folosesc produsele de protecție a plantelor clasificate ca având "toxicitate ridicată" sau ca "toxice" trebuie să fie înregistrate la serviciul special din cadrul poliției județene din raza de activitate. De asemenea, trebuie să fie înregistrate la unitatea sanitar-veterinară sau la inspectoratul județean pentru siguranța muncii.

4. Folosirea produselor de protecție a plantelor poate fi realizată doar pentru scopul în care aceste produse au fost omologate doar conform instrucțiunilor de utilizare.
5. Tratamentele cu produse de protecție a plantelor nu sunt permise în zonele de protecție a apelor, în zonele protejate, în zonele de protecție sanitară, zonele de protecție ecologică, precum și în alte zone protejate stabilite de autoritățile competente.
6. Îngrășămintele naturale aplicate nu pot conține mai mult de 170 kg de azot (N) ca ingredient pur pe 1 ha de teren agricol.
7. Fermierii trebuie să respecte perioadele în care aplicarea fertilizatorilor este interzisă.
8. Aplicarea îngrășămintelor pe terenurile cu pante abrupte trebuie realizată prin încorporarea îngrășămintelor în sol și luarea în considerare a condițiilor meteorologice.
9. Nici un tip de îngrășământ nu poate fi aplicat pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate.
10. Nu vor fi folosiți fertilizatori în apropierea resurselor de apă în conformitate cu următoarele indicații: Fertilizator solid – nu mai aproape de 6 m de apă. Fertilizator lichid – nu mai aproape de 30 m de apă. În apropierea stațiilor de captare a apei potabile, nu va fi folosit nici un tip de fertilizator la o distanță mai mică de 100 m față de stația de captare a apei.
11. Fermierii trebuie să se asigure că îngrășămintele sunt distribuite uniform.
12. Fermierii trebuie să urmeze un plan de fertilizare.
13. Interzicerea folosirii fertilizatorilor neautorizați pentru vânzare.
14. Operatorii care produc produse ecologice au obligația de a-și înregistra aceasta activitate la MADR prin compartimentul de specialitate și de a se supune controlului unui organism de inspecție și certificare aprobat (conform anexei 4B - PNDR).
15. În vederea protejării speciilor de păsări migratoare este interzisă uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată.

Pentru P 1, 2, 3, 6 se aplică cerințele minime de la 1 la 13, pentru P 4 cerințele minime de la 6 la 13, pentru P 5 sunt relevante cerințele minime 1, 6, 7, 12, 13, 14, iar pentru P 7 cerințele de la 1 la 13 și 15.

C. Cerințele legale în materie de gestionare (SMR)

Conform prevederilor art. 5 și Anexei II la Regulamentul CE nr.73/2009, cerințele legale în materie de gestionare constituie norme de ecocondiționalitate ce trebuie respectate de agricultori și vizează trei domenii:

- A - Protecția mediului;
- B - Sănătatea publică, a animalelor și a plantelor;
- C – Bunăstarea animalelor.

Orice agricultor care solicită plăți în cadrul schemelor și măsurilor prezentate mai sus are obligația să respecte, începând cu 1 ianuarie 2012, cerințele legale în materie de gestionare (SMR) prevăzute în Anexa la Ordinul MADR/MMP/ANSVSA nr.187/2155/42:

SMR 1: Conservarea păsărilor sălbatice.

SMR 2: Protecția apelor subterane împotriva poluării cu substanțe periculoase.

SMR 3: Protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură.

SMR 4: Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole.

SMR 5: Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

SMR 6: Identificarea și înregistrarea porcinelor.

SMR 7: Identificarea și înregistrarea bovinelor.

SMR 8: Identificarea și înregistrarea ovinelor și caprinelor.

SMR 1 - Conservarea păsărilor sălbatice

Agricultorii care dețin sau care administrează terenuri agricole și care desfășoară activități în

perimetrul și în vecinătatea ariei naturale protejate au următoarele obligații:

1. Să respecte planul de management și regulamentul ariei naturale protejate, astfel:
 - a) să utilizeze în mod rațional pajiștile prin cosit și/sau pășunat pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele de animale avizate de administrația ariei naturale protejate;
 - b) să aplice practici tradiționale sau ecologice de cultivare a terenurilor agricole și de creșterea animalelor, așa cum sunt definite de legislația în domeniu sau,
 - c) să practice modul de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și de creșterea animalelor.
2. Să urmeze procedura evaluării impactului asupra mediului pentru planuri sau proiecte, precum și procedura de autorizare pentru activități care pot afecta în mod semnificativ ariile naturale protejate, în conformitate cu legislația în vigoare.
3. Să nu ucidă și să nu captureze intenționat, prin orice metodă, păsările sălbatice, prezentate în Anexa 3 din OUG nr. 57/2007, cu modificările și completările ulterioare.
4. Să nu deterioreze și să nu distrugă intenționat cuiburile păsărilor sălbatice, chiar dacă acestea sunt goale.
5. Să nu distrugă, să nu culeagă și să nu dețină ouă provenite din natură, aparținând păsărilor sălbatice.
6. Să nu perturbe intenționat păsările, în special în timpul perioadei de reproducere, de creștere și de migrație.
7. Să nu polueze sau să deterioreze prin acțiunile lor habitatul păsărilor sălbatice.

SMR 2 - Protecția apelor subterane împotriva poluării cu substanțe periculoase

Agricultorii care, prin activitatea lor, depozitează, manipulează sau utilizează substanțe periculoase din *Lista de substanțe prioritare și poluanți specifici* prevăzută în Anexa nr.1 la Programul de măsuri împotriva poluării cu substanțe chimice, aprobat prin H. G. nr. 351/2005, cu modificările și completările

ulterioare, ce constituie surse semnificative de poluare a resurselor de apă, au următoarele obligații:

1 - Să nu evacueze direct sau indirect, într-o resursă de apă, substanțe periculoase din prevăzute în *Lista de substanțe prioritare și poluanți specifici*, cu excepția cazului în care agricultorul deține autorizația de gospodărire a apelor. Substanțele periculoase sunt clasificate conform anexei nr. 1 la Program, astfel:

- a) *Lista substanțelor prioritare (tabel 1);*
- b) *Familii și grupe de substanțe de poluanți specifici (tabel 2);*
- c) *Lista substanțelor susceptibile de a deveni substanțe prioritare sau substanțe prioritare periculoase (tabel 3).*

2 - Să solicite și să obțină actele de reglementare prevăzute de legislația în vigoare în domeniul protecției mediului și/sau gospodăririi apelor, după caz, pentru activitățile agricole pe care le desfășoară și să respecte condițiile stabilite de acestea cu privire la depozitarea, manipularea, utilizarea și evacuarea în mediu sau într-o sursă de apă a substanțelor periculoase prevăzute în *Lista de substanțe prioritare și poluanți specifici*.

SMR 3 - Protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură

Agricultorii care aplică nămoluri de epurare pe terenul cu destinație agricolă au următoarele obligații:

1. Să utilizeze numai nămoluri tratate, pentru care s-a emis permisul de aplicare de către autoritatea locală pentru protecția mediului. Agricultorul trebuie să solicite furnizorului de nămol să-i elibereze o copie a permisului de aplicare a acestuia, după modelul de mai jos:

PERMIS DE APLICARE

pe terenul agricol a nămolului provenit din Stația de epurare _____
(denumirea stației de epurare, adresa, nr. de telefon și persoana de contact)

Nr. _____ din data de _____

Agencia pentru protecția mediului _____ (*județul*) acordă permis de aplicare a cantității de nămol _____ (*cantitatea folosită în tone materie uscată*) provenit din Stația de epurare _____ (*denumirea stației*) pe terenurile agricole prevăzute în Studiul agrochimic special nr. _____ din data _____ elaborat de OSPA _____ (*județul*) și aprobat de Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală (*județul*).

Agencia pentru protecția mediului _____,
Director, _____

2. Să nu aplice nămoluri de epurare pe terenuri destinate pășunatului, pe terenuri cultivate cu arbuști fructiferi, pe terenuri destinate producției de legume sau pe culturi de pomi fructiferi cu 10 luni înainte de recoltare și în timpul recoltării.
3. Să nu aplice nămoluri de epurare pe terenurile agricole cu panta mai mare de 12%.
4. Să aplice nămoluri de epurare numai în perioadele în care este posibil accesul normal pe teren și să asigure încorporarea nămolurilor în sol imediat după aplicare.

5. Să anunțe autoritățile competente și producătorul de nămol despre rotația culturilor pe terenul în cauză.
6. Să anunțe producătorul de nămol dacă s-a răzgândit în privința utilizării nămolului, înainte de a se realiza transportul acestuia.

SMR 4 - Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole

1. Agricultorii care desfășoară activități în zonele vulnerabile la poluarea cu nitrați din surse agricole au următoarele obligații:

- a) să dispună de capacități de depozitare a gunoierului de grajd, fără defecte structurale care să permită scurgeri de efluenți/dejecții. Mărimea acestor capacități trebuie să depășească necesarul de stocare a gunoierului de grajd, ținând seama de perioadele cele mai lungi de interdicție pentru aplicarea acestuia pe teren;
- b) să respecte perioadele în care aplicarea îngrășămintelor organice pe terenul agricol este interzisă, potrivit calendarului de interdicție prevăzut în *Programul de acțiune pentru zonele vulnerabile la nitrați din surse agricole*, aprobat prin Decizia nr. 21130/2010 a Comisiei pentru aplicarea *Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole*, aprobat, la rândul său, prin HG nr. 964/2000.
- c) să nu depășească cantitatea de 170 kg azot substanță activă/ha provenită din aplicarea îngrășămintelor organice pe terenul agricol în decursul unui an;
- d) să nu aplice îngrășăminte organice pe terenuri acoperite de zăpadă, pe terenuri cu apă în exces sau pe terenuri înghețate;
- e) să asigure încorporarea în sol a îngrășămintelor organice aplicate pe terenurile arabile cu panta de peste 12%, în condiții meteo favorabile;
- f) să nu aplice îngrășăminte organice sau chimice pe fâșiile de protecție existente pe terenurile agricole situate în vecinătatea apelor de suprafață, a căror lățime minimă variază în funcție de panta terenului, astfel:
 - 1 m pentru terenurile cu panta de până la 12%,
 - 3 m pentru terenurile cu panta de peste 12%;
- g) să nu aplice îngrășăminte organice sau chimice pe terenurile agricole situate în zonele de protecție sanitară și hidrogeologică ale captărilor de apă potabilă instituite potrivit legislației în vigoare.

CALENDARUL DE INTERDICȚIE PENTRU ÎMPRĂȘTIEREA ÎNGRĂȘĂMINTELOR

⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗	Stadiul ocupării terenurilor cu culturi	Îngrășământ	L u n a																																			
			I			II			III			IV			V			VI			VII			VIII			IX			X			XI			XII		
			1	15	31	1	15	30	1	15	31	1	15	30	1	15	31	1	15	30	1	15	31	1	15	31	1	15	30	1	15	31	1	15	30	1	15	31
⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗	Soluri necultivate	G																																				
		M																																				
		L																																				
⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗	Culturi înființate toamna	G																																				
		M																																				
		L																																				
⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗	Culturi înființate primăvara	G																																				
		M																																				
		L																																				
⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗ ⊗	Culturi de ierburi perene**	G																																				
		M																																				
		L																																				

**înființate de peste 6 luni

G - gunoi de grajd

M – mraniță

L – dejecții lichide

 - perioadă interzisă pentru împrăștierea îngrășămintelor

h) să urmeze un plan de fertilizare pentru fiecare tip de cultură, să distribuie uniform îngrășămintele pe terenul agricol și să țină o evidență a lucrărilor de fertilizare la nivelul exploatației agricole.

2. Agricultorii care desfășoară activități în afara zonelor vulnerabile la poluarea cu nitrați au obligația să respecte prevederile Codului de bune practici agricole pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole, în ceea ce privește aplicarea îngrășămintelor organice sau chimice pe terenurile agricole situate în vecinătatea apelor de suprafață și în zonele de protecție sanitară și hidrogeologică ale captărilor de apă potabilă, astfel cum sunt stabilite la punctul 1 lit. f) și g).

3. Dacă, potrivit legislației în vigoare, agricultorii au obligația obținerii actelor de reglementare în domeniul protecției mediului și/sau gospodăririi apelor pentru activitățile pe care le desfășoară, trebuie să solicite și să obțină actele de reglementare în domeniu și să respecte condițiile stabilite de acestea cu privire la protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole.

SMR 5 - Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică

Agricultorii care dețin sau care administrează terenuri agricole și care desfășoară activități în perimetrul și în afara ariei naturale protejate au următoarele obligații:

1. Să respecte planul de management și regulamentul ariei naturale protejate în ceea ce privește utilizarea suprafețelor de teren cu destinație agricolă și regimul activităților agricole, astfel:
 - a) să utilizeze în mod rațional pajiștile prin cosit și/sau pășunat pe suprafețele, în perioadele și cu speciile și efectivele de animale avizate de administrația ariei;
 - b) să aplice practici tradiționale de cultivare a terenurilor agricole și de creștere a animalelor, definite prin legislația în domeniu sau,
 - c) să practice modul de producție ecologic de cultivare a terenului agricol și creșterea animalelor.

2. Să urmeze procedura de evaluare a impactului asupra mediului pentru planuri sau proiecte, precum și procedura de autorizare pentru activități care pot afecta în mod semnificativ ariile naturale protejate, în conformitate cu legislația în domeniu.

3. Să nu polueze, să nu deterioreze și să nu distrugă habitatele naturale aparținând speciilor de faună și floră sălbatică.
4. Să nu captureze, să nu ucidă, să nu distrugă și să nu vătămeze în nicio formă exemplarele de animale sălbatice aflate în mediul lor natural, în oricare din stadiile ciclului

lor biologic.

5. Să nu perturbe intenționat speciile de animale sălbatice, în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare sau de migrație.
6. Să nu deterioreze și să nu distrugă locurile de reproducere ori de odihnă ale animalelor sălbatice.
7. Să nu deterioreze, să nu distrugă și/sau culeagă intenționat cuiburile și/sau ouăle din natură.
8. Să nu recolteze flori și fructe, să nu culeagă, să nu taie și să nu distrugă cu intenție exemplarele de plante sălbatice în

habitatele lor naturale, în oricare din stadiile ciclului biologic.

SMR 6 - Identificarea și înregistrarea porcinelor

Deținătorii animalelor din specia suine au următoarele obligații:

1. În cazul exploataților nonprofesionale:
 - a) să solicite medicului veterinar de liberă practică împuternicit înregistrarea exploatației în Registrul Național al Exploatațiilor (RNE);
 - b) să își achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor;

- c) să notifice medicului veterinar împuternicit orice eveniment de naștere, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal;
- d) să solicite medicului veterinar împuternicit eliberarea formularului de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite sau să îi predea acestuia exemplarul negru al documentului de mișcare în cazul achiziționării sau vânzării animalelor de la/la mijlocitori de afaceri cu animale vii sau exploatații comerciale;
- e) să predea medicului veterinar împuternicit crotalia animalului sacrificat pentru consum propriu și să solicite eliberarea formularului de declarare eveniment;
- f) să păstreze și să arhiveze în ordine cronologică toată formularistica ce îi este remisă de

medicului veterinar împuternicit (aceasta constituindu-se în registrul de exploatație);

- g) să predea medicului veterinar împuternicit formularele de mișcare cu care a achiziționat animalele;
- h) să își achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei și să solicite medicului veterinar împuternicit aplicarea acesteia.

2. În cazul exploatațiilor comerciale:

- a. să solicite Direcției Sanitar - Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor județene, respectiv a municipiului București (DSVSA) înregistrarea și autorizarea exploatației;
- b. să își procure crotaliile sau trusa de tatuaj necesare identificării animalelor;
- c. să își identifice animalele;
- d. să înregistreze în registrul exploatației toate intrările și ieșirile de animale, precum și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație, mijloc de transport etc);
- e. în cazul exploatațiilor comerciale de tip A, să înregistreze în SNIIA atât animalele identificate, cât și intrările și ieșirile animalelor în/din exploatație și datele referitoare la mișcările respective (dată, destinație, mijloc de transport etc);
- f. să completeze formularele/documentele de mișcare pentru animalele deținute ce fac obiectul mișcării între exploatații;
- g. să transmită în termen de 72 de ore formularele de mișcare la DSVSA;
- h. în cazul exploatațiilor comerciale de tip A, să predea medicului veterinar oficial crotalia animalului sacrificat pentru consum propriu și să înregistreze evenimentul în SNIIA;
- i. în cazul exploatațiilor comerciale industriale de suine, să predea până la sfârșitul lunii ianuarie a anului în curs la DSVSA situația efectivelor de animale deținute, precum și a efectivelor ce se intenționează a se exploata pe parcursul anului în curs.

SMR 7 - Identificarea și înregistrarea bovinelor

Deținătorii animalelor din specia bovine au următoarele obligații:

1. În cazul exploatațiilor nonprofesionale:

- a) să solicite medicului veterinar împuternicit înregistrarea exploatației în RNE;

- b) să își achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor;

- c) să notifice medicului veterinar împuternicit orice eveniment de naștere, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal;
- d) să solicite medicului veterinar împuternicit eliberarea formularului de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite, sau să îi predea acestuia exemplarul negru al documentului de mișcare în cazul achiziționării sau vânzării animalelor de la/la mijlocitori de afaceri cu animale vii sau exploatații comerciale;
- e) să predea medicului veterinar împuternicit crotalia animalului sacrificat pentru consum propriu și să solicite eliberarea formularului de declarare eveniment;
- f) să păstreze și să arhiveze în ordine cronologică toată formularistica ce îi este remisă de medicul veterinar împuternicit (aceasta constituindu-se în registrul de exploatație);
- g) să predea medicului veterinar împuternicit formularele de mișcare cu care a achiziționat animalele;
- h) să își achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei;
- i) să ridice de la sediul DSVSA pașaportul bovinei, să achite contravaloarea acestuia și să îl pastreze în condiții bune;
- j) să solicite eliberarea contracost a unui duplicat al pașaportului în cazul pierderii sau distrugerii acestuia;
- k) să solicite înscrierea în pașaport a noului deținător în cazul cumpărării animalului;
- l) să dețină asupra lor pașaportul animalului în timpul transportului acestuia.
2. În cazul exploatațiilor comerciale:
- a) să solicite DSVSA înregistrarea și autorizarea exploatației;
- b) să își cumpere crotaliile necesare identificării animalelor;
- c) să solicite DSVSA să devină utilizator SNIIA;
- d) să își identifice animalele până la vârsta de 20 de zile și să le înregistreze în BND;
- e) să își actualizeze zilnic registrul de exploatație, precum și baza de date;
- f) să ridice de la DSVSA în termen de 14 zile de la înregistrarea bovinelor pașapoartele acestora, achitând contravaloarea lor;
- g) să dețină asupra lor pașaportul animalelor în timpul transportului acestora;
- h) să înscrie în pașaportul animalelor datele ultimului deținător;
- i) să completeze documentele de mișcare pentru animalele deținute ce fac obiectul mișcării între exploatații;
- j) să predea medicului veterinar oficial crotalia animalului sacrificat pentru consum propriu și să înregistreze evenimentul în SNIIA.

SMR 8 - Identificarea și înregistrarea animalelor din speciile ovine și caprine

Deținătorii animalelor din speciile ovine și caprine au următoarele obligații:

1. În cazul exploatațiilor nonprofesionale:
 - a) să solicite medicului veterinar împuternicit înregistrarea exploatației în RNE;
 - b) să își achiziționeze crotalii pentru identificarea animalelor;
 - c) să notifice medicului veterinar împuternicit orice eveniment de naștere, sacrificare pentru consum propriu, moarte, pierdere crotalie, dispariție, regăsire animal;
 - d) să solicite medicului veterinar împuternicit identificarea animalelor înainte de împlinirea vârstei de 9 luni sau, în orice caz, înainte ca acestea să părăsească exploatația de origine, cu o crotalie auriculară simplă și o crotalie auriculară electronică sau cu o crotalie auriculară simplă dacă animalele respective vor face obiectul sacrificării înainte de împlinirea vârstei de un an;
 - e) să solicite medicului veterinar împuternicit eliberarea formularului de mișcare, în cazul mutării animalului/animalelor între două exploatații diferite, sau să îi predea acestuia exemplarul negru al documentului de mișcare în cazul achiziționării sau vânzării animalelor de la/la mijlocitori de afaceri cu animale vii sau exploatații comerciale;
 - f) să predea medicului veterinar împuternicit crotalia animalului sacrificat pentru consum propriu și să solicite eliberarea formularului de declarare eveniment;
 - g) să pastreze și să arhiveze în ordine cronologică toată formularistica ce îi este remisă de medicul veterinar împuternicit (aceasta constituindu-se în registrul de exploatație);
 - h) să predea medicului veterinar împuternicit formularele de mișcare cu care a achiziționat animalele;
 - i) să își achiziționeze crotalia duplicat în cazul pierderii crotaliei.
2. În cazul exploatațiilor comerciale:
 - a) să își cumpere crotaliile necesare identificării animalelor;
 - b) să solicite DSVSA să devină utilizator SNIIA;
 - c) să se asigure că toate animalele din exploatație ce au vârsta de peste 9 luni sunt înregistrate în BND;
 - d) să completeze documentele de mișcare pentru animalele ce vor fi mișcate din exploatația deținută și să înregistreze în BND ieșirea animalelor din exploatație, precum și eventualele intrări;
 - e) să își actualizeze zilnic registrul de exploatație și baza de date;
 - f) să predea medicului veterinar oficial crotalia animalului sacrificat pentru consum propriu și să înregistreze evenimentul în SNIIA.

Autoritatea responsabilă de coordonarea activității privind controlul respectării cerințelor legale în materie de gestionare în cadrul schemelor și măsurilor de sprijin pentru agricultori este APIA.

Organismul specializat de control, responsabil cu efectuarea controalelor privind respectarea de către agricultori a cerințelor legale în materie de gestionare referitoare la identificarea și înregistrarea animalelor, este Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

Nerespectarea de către agricultori a cerințelor legale în materie de gestionare, ca urmare a unei acțiuni sau a unei omisiuni direct imputabile agricultorului (cu excepția cazurilor de forță majoră sau circumstanțe excepționale prevăzute de legislație) conduce la reducerea plăților sau excluderea de la plată a cererii de sprijin.

Menținerea suprafeței de pajiști permanente în România

Pajiștile permanente au un efect pozitiv asupra mediului, de aceea este necesară menținerea pajiștilor permanente existente, pentru a preveni transformarea generalizată a acestora în terenuri arabile.

Această cerință nu este obligatorie la nivel de fermă, motiv pentru care agricultorul nu va fi sancționat dacă reduce suprafața de pajiște permanentă din cadrul exploatației, însă această cerință este obligatorie pentru agricultorii care au solicitat și plăți de agro-mediu.

Menținerea terenurilor destinate pajiștilor permanente este reglementată de legislația europeană, care prevede că dacă raportul dintre suprafața terenurilor destinate pajiștilor permanente și suprafața agricolă totală scade cu mai mult de 10% față de raportul de referință din anul 2007, agricultorilor care solicită un ajutor în cadrul oricărei scheme de ajutor menționată în anexa I la Regulamentul (CE) nr.73/2009, are obligația de a nu realoca alte utilizări terenurilor destinate pășunilor permanente fără autorizație prealabilă.

În cazul în care reducerea raportului va depăși 10%, se vor institui măsuri de reînființare a pajiștilor permanente.

Aceste măsuri nu se aplică în cazul pășunilor permanente care urmează să fie împădurite, dacă împădurirea se realizează cu respectarea condițiilor locale de mediu și exceptând plantațiile de brazi de Crăciun și speciile cu creștere rapidă cultivate pe termen scurt.

